

Βιογραφικό Σημείωμα

2011

Νικόλαος Ιωάννου Θεοχαράκης

Ημερομηνία γέννησης: 31/12/1956

Διεύθυνση κατοικίας: Πραξιτέλους 2, Κηφισιά, ΑΘΗΝΑ 145 63

Διεύθυνση εργασίας: ΤΟΕ, ΕΚΠΑ, Ευριπίδου 14, 5ος όροφος, ΑΘΗΝΑ 105 59

Τηλέφωνο κατοικίας: 210-8000342

Κινητό τηλέφωνο: 6944325151

Email: ntheocar@econ.uoa.gr

Σπουδές

- Απολυτήριο Γυμνασίου: Βαρβάκειος Πρότυπος Σχολή 1974 (βαθμός απολυτηρίου: άριστα 19 7/13).
- Πτυχίο Τμήματος Οικονομικών Επιστημών, Νομική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών 1978 (Βαθμός πτυχίου: άριστα 9 2/6).
- M.Phil. (Econ.) Churchill College, University of Cambridge, Faculty of Economics and Politics 1979. (Αντί απονομής εγγραφή στο διδακτορικό πρόγραμμα).
- Ph.D. (Economics) Churchill College, University of Cambridge, Faculty of Economics and Politics 1991.

Ακαδημαϊκή Διδασκαλία

Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, Σχολή Ν.Ο.Π.Ε., Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Αδιαλείπτως από το 1988-9 έως σήμερα.

Διδασκαλία μεταπτυχιακών μαθημάτων

Διδακτορικό πρόγραμμα UADPhilEcon (Από το 2003/4-σήμερα. Όλα τα ακαδημαϊκά έτη ως ειδικός επιστήμονας ΠΔ 407/80 και ως επίκουρος καθηγητής)

- Ec111 *Advanced Macroeconomic Theory I*, Module 1: “Growth & Cycles”
- Soc103 *History of Economic Thought*, Module 5: “Early and Classical Political Economy”
- Soc103 *History of Economic Thought*, Module 6: “Neoclassical Economics to 20th century debates”

Διδασκαλία προπτυχιακών μαθημάτων

2005/6- Επίκουρος καθηγητής

- Εισαγωγή στην Οικονομική Ανάλυση (2 εξάμηνα 2009/10-2010/11)
- Θεωρία Οικονομικής Μεγέθυνσης (6 εξάμηνα 2005/6-2010/11)
- Αρχές Οικονομικής Ανάλυσης I (4 εξάμηνα 2005/6-2008/9)
- Ιστορία Οικονομικών Θεωριών (6 εξάμηνα 2005/6-2008/9 και 2010-2011)
- Ειδικά Θέματα Ιστορίας Οικονομικών Θεωριών (4 εξάμηνα 2005/6-2008/9)
- *History of Economic Thought* (εκτός προγράμματος για φοιτητές Erasmus 4 εξάμηνα)

1997/8-2004/5 Ειδικός επιστήμονας του ΠΔ 407/80:

- Μακροοικονομική Θεωρία:
 - ο *Μακροοικονομική Θεωρία III* (δύο εξάμηνα 1998-9).
 - ο *Φροντιστήρια Μακροοικονομικής Θεωρίας I* (ένα εξάμηνο 1998-9).
 - ο *Φροντιστήρια Μακροοικονομικής Θεωρίας II* (ένα εξάμηνο 2000).
- Μικροοικονομική Θεωρία
 - ο *Μικροοικονομική Θεωρία I* (δύο εξάμηνα 2000/1, 2003/4)
 - ο *Μικροοικονομική Θεωρία II* (τρία εξάμηνα 2001,2002,2004).
 - ο Μέρος διαλέξεων της *Μίκρο I* με Α.Α. Παπανδρέου, Ν. Σ. Χαριτάκη και *Μίκρο II* με Γ. Βαρουφάκη.
- Πολιτική Οικονομία
 - ο Επαναληπτικό μάθημα *Πολιτική Οικονομία I* (ένα εξάμηνο 2004)
 - ο Επαναληπτικό μάθημα *Πολιτική Οικονομία II* (ένα εξάμηνο 2001-2)
- Ιστορία Οικονομικών Θεωριών,
 - ο *Ιστορία Οικονομικών Θεωριών* (με Θανάση Μανιάτη) (6 εξάμηνα 1999-2004)
 - ο *Ειδικά Θέματα Ιστορίας Οικονομικών Θεωριών* (7 εξάμηνα 1999-2004)
 - ο *History of Economic Thought* (εκτός προγράμματος για φοιτητές Erasmus 2 εξάμηνα)

1988/9-1996/7: Χωρίς τυπική ένταξη στο ΤΟΕ

- *Πολιτική Οικονομία της Εργασίας* (9 εξάμηνα)

Διοικητικά καθήκοντα

Επιστημονικός υπεύθυνος έργου UADPhilEcon

Επιστημονική επιτροπή UADPhilEcon

Πρόεδρος, Επιστημονική Εταιρεία Πολιτικής Οικονομίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Βιβλία

2011 (με τον Γιάνη Βαρουφάκη και Joseph Halevi,), *Modern Political Economics: Making Sense of the Post-2008 World*, London & New York: Routledge.

Πρόκειται για βιβλίο που συνοψίζει, μέσα από την ιδιαίτερη οπτική γωνία των συγγραφέων, τον τρόπο με τον οποίο η πολιτική οικονομία μπορεί (ή αδυνατεί) να δια φωτίσει τις ρίζες της σημερινής οικονομικής κρίσης αλλά και της κρίσης που χαρακτηρίζει την οικονομική επιστήμη

2005 *Η νεοκλασική θεωρία της εργασίας: μια κριτική επισκόπηση υπό το πρίσμα της ιστορίας της οικονομικής σκέψης*, Αθήνα: τυπωθήτω-Γιώργος Δαρδανός. (Δεκέμβριος). σελ. 316.

Στο βιβλίο αυτό επιχειρείται η κριτική των νεοκλασικών οικονομικών της εργασίας χρησιμοποιώντας τα εργαλεία της ιστορίας της οικονομικής σκέψης. Ξεκινά από μια ιστορική, κριτική και μεθοδολογική παρουσίαση της νεοκλασικής θεωρίας και δείχνει πως συγκροτήθηκαν οι βασικές έννοιες της αναλυτικής μεταχείρισης της εργασίας από τους νεοκλασικούς συγγραφείς. Αναλύει την, κατεξοχήν νεοκλασική, έννοια της ζήτησης εργασίας και την θεωρία της οριακής παραγωγικότητας και τις μεταγενέστερες θεωρητικές «επαυξήσεις» του νεοκλασικού παραδείγματος. Στο κεφάλαιο για την προσφορά εργασίας δείχνονται οι δύο δρόμοι που ακολούθησε η νεοκλασική θεωρία για την ανάλυση της προσφοράς εργασίας και πως αυτοί συνέκλιναν για την δημιουργία του «κανονικού» υποδείγματος της προσφοράς εργασίας που οδήγησε στον αναλυτικό υποβιβασμό της. Τα δύο επόμενα κεφάλαια αναφέρονται στην έννοια της ιδιαιτερότητας του εμπορεύματος «εργασία»: το πρώτο ασχολείται με την αντιμετώπιση της εργασίας μέσα από τα ατομικά χαρακτηριστικά των ατόμων και των θέσεων εργασίας και το δεύτερο με το πρόβλημα της ρύθμισης της απόδοσης του εργαζομένου στην παραγωγική διαδικασία. Μετά από την εξέταση της σχετικής βιβλιογραφίας των πειραματικών οικονομικών και των εργασιακών σχέσεων καθώς και την κριτική των αρχών του μεθοδολογικού ατομικισμού από την οποία διέπεται η νεοκλασική θεωρία ο συγγραφέας καταλήγει ότι ακόμα και μετά την διεύρυνση του ερευνητικού πεδίου της ώστε να συμπεριλάβει νέες εξελίξεις στα οικονομικά της αβεβαιότητας και της πληροφορίας, η νεοκλασική θεωρία αδυνατεί ως εκ των βασικών της μεθοδολογικών αρχών να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το πρόβλημα της απροσδιοριστίας της σχέσης εργασίας και του κοινωνικού της καθορισμού. (Βιβλιοκριτικές: Σταύρος Δρακόπουλος, *Σπουδαί*, Σεπτέμβριος, 2006 Θεόδωρος Π. Λιανός, *Διαβάζω*, τχ. 485, Μάιος 2008)

2005 (με Γιάνη Βαρουφάκη), *Μικροοικονομικά υποδείγματα μερικής και γενικής ισορροπίας*, Αθήνα: τυπωθήτω-Γιώργος Δαρδανός, (Ιανουάριος). σελ. 438.

Το βιβλίο αυτό αποτελεί εξέλιξη των σημειώσεων του μαθήματος Μικροοικονομική ΙΙ των συγγραφέων, και καλύπτει την θεωρία αγορών, την γενική ισορροπία, και τις λεγόμενες αστοχίες της αγοράς. Η διαφορά του από τα παραδοσιακά εγχειρίδια, ελληνικά και ξένα, είναι (α) η χρήση της έννοιας της ισορροπίας κατά Nash με τρόπο που ενοποιεί τη θεωρία . (β) η επισήμανση της διαφοράς λογικού και ιστορικού

χρόνου (γ) η έμφαση στην τοποθέτηση των σύγχρονων εννοιών στο ιστορικό τους πλαίσιο μέσα από αναφορές στην ιστορία της οικονομικής σκέψης και, (δ) η σύνδεση της μικροοικονομικής θεωρίας με γενικότερα ζητήματα κοινωνικών επιστημών με ανάλυση του έργου διανοητών όπως οι Karl Marx, Joseph Schumpeter, Friedrich von Hayek, Piero Sraffa, Kenneth Arrow, John Rawls και Robert Nozick. Τέλος το εγχειρίδιο συμπληρώνεται από πολλές πρωτότυπες ασκήσεις οι οποίες λύνονται ιδιαίτερα διεξοδικά ώστε να χρησιμοποιηθούν για την κατανόηση, εμβάθυνση και επέκταση της θεωρίας.

Άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά με κριτές

2010 “Metamorphoses: The concept of labour in the history of political economy”, *Economic and Labour Relations Review*, Volume 20, No. 2, pp. 7–38, (JEL Journal).

Το άρθρο ανιχνεύει την μετεξέλιξη της έννοιας της εργασίας στην οικονομική θεωρία από τους αρχαίους συγγραφείς έως την σύγχρονη νεοκλασική θεωρία. Δείχνει πως από την πρώτη της εμφάνιση στους Σχολαστικούς μέσα από τον Hobbes, τον Locke και τη σχολή του φυσικού δικαίου ανέλαβε το ρόλο της βασικής ερμηνευτικής μεταβλητής της αξίας στους κλασικούς και στο Marx. Το άρθρο εξετάζει στη συνέχεια πως η υποκειμενική σχολή από τον Say και τον Senior και τελικά μέσα από την μαρτζίναλιστική επανάσταση κατέληξε σε μία έννοια της εργασίας η οποία αποτελεί απλά ένα άλλο εμπόρευμα χωρίς ιδιαιτερότητα. Καταλήγει με μία μεθοδολογική κριτική της νεοκλασικής θεωρίας και της αδυναμίας της να αντιμετωπίσει την κοινωνική φύση της εργασίας.

2008 “Antipeponthos and reciprocity: the concept of equivalent exchange from Aristotle to Turgot”, *International Review of Economics*, Volume 55, Numbers 1-2 / April, 29-44 (JEL Journal).

Το άρθρο αποτελεί τη συνέχεια του ερευνητικού προγράμματος του συγγραφέα πάνω στον Αριστοτέλη και στον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό. Διερευνά την έννοια του «ἀντιπεπονθότος» στα *Ἠθικά Νικομάχεια* και τη σχέση του με την έννοια της αμοιβαιότητας (reciprocity) όπως εμφανίζεται στην Πολιτική Οικονομία του 18ου αιώνα, ιδιαίτερα στην σκέψη του Pierre Boisguilbert, του Antonio Genovesi και του Jacques Turgot. Περιέχει νέο υλικό που δεν έχει διερευνηθεί πάνω στην σκέψη του Αριστοτέλους από τα *Ἠθικά Εὐδήμεια*, ιδιαίτερα την έννοια της «φιλίας» και των οικονομικών συναλλαγών. Το άρθρο επιλέχτηκε ανάμεσα στις εισηγήσεις ενός διεθνούς συνεδρίου για ένα ειδικό τεύχος πάνω στην έννοια της αμοιβαιότητας του περιοδικού *International Review of Economics* (πρώην RISEC). Έχει ήδη μια διεθνή αναφορά (Luigino Bruni, *Reciprocity, Altruism and the Civil Society*, Routledge, 2008).

2007 “Luigino Bruni, *Civil Happiness: Economics and Human Flourishing in Historical Perspective*, Routledge”, *History of Economic Ideas*, Volume 15, Number 2, pp. 171-174. (JEL Journal)

Βιβλιοκρισία του έργου του καθηγητή Luigino Bruni για την έννοια της ευδαιμονίας/ευτυχίας από τον Αριστοτέλη και την Αναγέννηση έως τον (ναπολιτάνικο και σκωτικό) Διαφωτισμό και τη νεοκλασική θεωρία.

2006 “Richard van den Berg (ed.), *At the Origins of Mathematical Economics: The Economics of A. N. Isnard (1748-1803)*, Routledge” *History of Economic Ideas*, Volume 14, Number 2, pp.147-151. (JEL Journal)

Βιβλιοκρισία της δίγλωσσης έκδοσης του έργου του Achylle Nicolas Isnard, μεταφυσιοκράτη μαθηματικού οικονομολόγου του 18ου αιώνα και της εισαγωγής του επιμελητή του έργου του Richard van den Berg.

2006 “Nicomachean Ethics in Political Economy: The Trajectory of the Problem of Value”, *History of Economic Ideas*, Volume 14, Number 1, pp. 9-53. (JEL Journal)

Το άρθρο εξετάζει την επίδραση του Ε' Βιβλίου των *Ἠθικῶν Νικομαχείων* του Αριστοτέλους στην διαμόρφωση των όρων της αναλυτικής αντιμετώπισης του προβλήματος της αξίας στην οικονομική θεωρία. Αναλύει την σκέψη των Σχολαστικών θεολόγων, ιδιαίτερα του Αλβέρτου του Μεγάλου και του Θωμά Ακρινάτη, για τους οποίους το συγκεκριμένο κείμενο απετέλεσε μία από τις βάσεις του οικονομικού δόγματος και διαβλέπει στους Σχολαστικούς τις δύο μετέπειτα εξηγήσεις που έλαβε η θεμελίωση της αξίας στην οικονομική επιστήμη ως «χρησιμότητα» και ως «εργασία» ή «κόστος παραγωγής». Στην συνέχεια εξετάζει την χρήση των *Ἠθικῶν Νικομαχείων* στους μερκαντιλιστές συγγραφείς, ιδιαίτερα στον Bernardo Davanzati και στον Antoine de Monchrestien, όπου παραμένει η Αριστοτέλεια μορφή αλλά όχι η θεωρία. Διερευνά επίσης την επίδραση των *Ἠθικῶν Νικομαχείων* στην σχολή του φυσικού δικαίου από τον Hugo Grotius στον Samuel Pufendorf και μέσω του Gershom Carmichael στον Frances Hutcheson και στον Adam Smith. Στον Hutcheson βρίσκει την πρώτη χρήση της απόδοσης της Αριστοτέλειας *χρείας* (*indigentia* στα λατινικά) ως ζήτησης (*demand*) στην αγγλοσαξονική βιβλιογραφία. Επίσης διερευνά πως ο Adam Smith ενώ στο *Theory of Moral Sentiments* και στα *Lectures on Jurisprudence* ακολουθεί την ανάλυση της σχολής του φυσικού δικαίου και υφίσταται την επίδραση της Αριστοτέλειας σκέψης τελικά την μετασχηματίζει στην εργασιακή θεωρία της αξίας. Αναλύεται επίσης η επίδραση των *HN* στον Ferdinando Galiani και ιδιαίτερα στον Jacques Turgot όπου αναλύεται διεξοδικά η άμεση επίδραση των *Ἠθικῶν Νικομαχείων* στην σκέψη του. Το άρθρο καταλήγει με την ανάλυση της επίδρασης του Αριστοτέλους στην σκέψη του Karl Marx και ιδιαίτερα στην θεμελίωση της θεωρίας της αξίας στον πρώτο τόμο του *Κεφαλαίου* και εξηγεί μέσα από την ανάλυση της μαρξιστικής εργασιακής θεωρίας της αξίας πόσο κοντά βρίσκεται η τελευταία στην ανάλυση του Αριστοτέλους. Καταλήγει δείχνοντας πως οι νεοκλασικοί συγγραφείς αποδεσμεύονται εν τέλει από την οικονομική σκέψη του Έλληνα φιλόσοφου. Το άρθρο έχει ήδη κάποιες αναφορές στην διεθνή βιβλιογραφία (Gloria Vivenza, “Justice for the criminal”, *Adam Smith Review IV*, 2008, Tony Aspromourgos, *The science of wealth: Adam Smith and the framing of political economy*, Routledge, 2009).

2006 «Τα *Ἠθικά Νικομάχεια* στην πολιτική οικονομία: το πρόβλημα της αξίας», *Αξιολογικά*, τεύχος 15, Μάιος, σσ. 63-102.

Αποτελεί μια πιο εκτεταμένη ελληνική έκδοση του άρθρου που δημοσιεύτηκε στο *History of Economic Ideas*.

2002 (με Γιάννη Βαρουφάκη) “In search of a dispassionate tribunal: Some thoughts on Experimental Economics on the occasion of the 2002 Bank of Sweden’s Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel”, *Australian Review of Public Affairs*, 28 November, Online. (non JEL Journal)

Το άρθρο των γράφτηκε με την ευκαιρία της απονομής του Βραβείου Nobel για τις Οικονομικές Επιστήμες της Κεντρικής Τράπεζας της Σουηδίας για το 2002 στους Vernon Smith και Daniel Kahneman. Οι συγγραφείς χρησιμοποιούν την επιλογή των συγκεκριμένων επιστημόνων από την Επιτροπή Nobel ως ευκαιρία για να δείξουν ότι πίσω από την κρατούσα σήμερα οικονομική μέθοδο βρίσκονται (α) μια «ηθική» ιδέα και (β) ο εμπειρισμός του 17^{ου}/18^{ου} αιώνα.

Υπό κρίση:

2011 “The dissemination of Adam Smith’s ideas in Greece: A most peculiar metakenosis”. Υπεβλήθη στο *Adam Smith Review*.

Το άρθρο εξετάζει τη διάδοση των ιδεών του Adam Smith στην Ελλάδα τον 19^ο και 20^ο αιώνα, τις μεταφράσεις του έργου του και την επίδρασή του στους Έλληνες οικονομολόγους κυρίως τον Σούτσο, Καζάζη, Ανδρεάδη, Καλλιτσούνακη και Ζολώτα καθώς και την επίδραση του στις κοινοβουλευτικές συζητήσεις περί οικονομικής πολιτικής τον 19^ο αιώνα. Εντοπίζονται επίσης για πρώτη φορά στη βιβλιογραφία οι πρώτες αναφορές στον Smith σε έργα που δημοσιεύτηκαν στα ελληνικά πριν από την ίδρυση του ελληνικού κράτους καθώς και οι αναφορές σε αυτόν στις πρώτες μεταφράσεις εγχειριδίων οικονομικής επιστήμης επί Καποδίστρια και Όθωνα.

Διατριβές

1990 “An investigation of the relationship between responsibility and pay”. Ph.D. dissertation, University of Cambridge, Faculty of Economics and Politics.

Η διατριβή ξεκινά από την παρατήρηση ότι ενώ η έννοια της «ευθύνης» αποτελεί κεντρικό σημείο αναφοράς του καθορισμού της αμοιβής της εργασίας στην καθημερινή πρακτική των επιχειρήσεων έχει απασχολήσει λίγο την οικονομική επιστήμη. Διερευνά θεωρητικά και εμπειρικά όλες τις πιθανές υποθέσεις που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι ενέχονται στην σχέση ευθύνης-αμοιβής. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζεται η σχέση «ευθύνης» και (α) της παραγωγικής ικανότητας μέσα από την παράμετρο της επιχειρησιακής κλίμακας (scale of operations), (β) της επίλυσης του προβλήματος ρύθμισης της απόδοσης του εργαζομένου μέσω της θεωρίας εντολής (agency theory) και (γ) της απάρεσκειας ανάληψης ευθύνης (compensating wage differentials). Εξετάζεται επίσης η θεωρία αμοιβής της ευθύνης του Elliot Jaques. Γίνεται επισκόπηση της εμπειρικής και θεωρητικής βιβλιογραφίας από τον χώρο της βιομηχανικής ψυχολογίας για την υποτιθέμενη «ικανότητα ανάληψης ευθύνης» καθώς και της ψυχολογικής, κοινωνιολογικής και ιατρικής εμπειρικής έρευνας για τη σχέση ευθύνης και ικανοποίησης από την εργασία (job satisfaction) και άγχους (stress). Ένα κεφάλαιο εξετάζει κριτικά την ευρύτατα διαδεδομένη τεχνική της "αξιολόγησης θέσεων εργασίας" (job evaluation) στην οποία η «ευθύνη» αποτελεί κεντρικό παράγοντα διαμόρφωσης των σχετικών αμοιβών. Τέλος ένα κεφάλαιο αναφέρει τα αποτελέσματα της εμπειρικής έρευνας (field work & case study) στο διωλιστήριο της Motor-Oil Hellas στην Κορινθία.

1979 “An investigation of the relationship between the hierarchical structure of work and technical efficiency”. M.Phil. dissertation, University of Cambridge, Faculty of Economics and Politics.

Η εργασία αυτή θέτει το επιστημονικό ερώτημα κατά πόσον η παρατηρούμενη ιεραρχική οργάνωση της παραγωγής οφείλεται στην ανώτερη τεχνολογική της αποτελεσματικότητα ή στην δυνατότητα ελέγχου πάνω στο εργατικό δυναμικό. Διερευνά πιθανές απαντήσεις στην (α) νεοκλασική οικονομική θεωρία, (β) στην θεωρία της οργάνωσης (organization theory) και (γ) στην ριζοσπαστική οικονομική θεωρία (radical economics). Εξετάζει επίσης τα εμπειρικά ευρήματα από την βιομηχανική κοινωνιολογία και ψυχολογία.

Μονογραφία

2000 *Η ευελιξία στην αγορά εργασίας και η σχέση της με την ανεργία*, IOBE, Οικονομικά Θέματα, Αριθμός 8β, Σεπτέμβριος.

Η μονογραφία αυτή δημοσιεύθηκε στην σειρά Οικονομικά Θέματα του Ινστιτούτου Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, η οποία λειτουργεί με σύστημα κριτών. Διερευνά την σχέση ευελιξίας στην αγορά εργασίας και ανεργίας και εξετάζει τους εναλλακτικούς τρόπους με τους οποίους ορίζεται η έννοια της ευελιξίας και τις απόπειρες για την μέτρησή της. Επισκοπεί την θεωρητική σχέση της ευελιξίας με την ανεργία μέσα στο πλαίσιο της ορθόδοξης οικονομικής θεωρίας. Το δεύτερο μέρος είναι μία κριτική και σχεδόν εξαντλητική επισκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας των εμπειρικών ερευνών σχετικά με την σχέση των δύο μεγεθών, της ευελιξίας στην αγορά εργασίας και της ανεργίας. Οι διάφορες μελέτες ταξινομούνται και κατηγοριοποιούνται και αναλύονται ως προς τα ευρήματά τους. Καταλήγει ότι η τόσο σθεναρά διατυπωμένη σχέση ευελιξίας και ανεργίας στερείται εμπειρικής βάσης.

Συμμετοχές σε συλλογικούς τόμους

2011 (με Μιχάλη Ψαλιδόπουλο), “The dissemination of economic thought in South-Eastern Europe in the nineteenth century”, στο H.D. Kurz, T. Nishizawa και K. Tribe (eds.) *The Dissemination of Economic Ideas, Aldershot: Elgar*, υπό έκδοση (Αύγουστος 2011).

Το άρθρο εξετάζει την διάδοση των οικονομικών ιδεών στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης τον δέκατο ένατο αιώνα. Μελετά ξεχωριστά την Οθωμανική αυτοκρατορία, την Ελλάδα, την Σερβία, τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία.

2011 «Ο Paul A. Samuelson ως ενοποιητής της οικονομικής θεωρίας» στο Γ. Στουρνάρας κ.α., (επιμ. Κ. Λοΐζος), *Paul Anthony Samuelson (1915-2009): Ο θεμελιωτής της νεοκλασικής σύνθεσης*, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών: Ανοικτό Σεμινάριο Οικονομικής Ιστορίας, Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις, Αθήνα.

Η εργασία αυτή δημοσιεύτηκε στο πλαίσιο μια ημερίδας του UADPhilEcon μετά το θάνατο του μεγάλου Αμερικανού οικονομολόγου. Εξετάζει το έργο του Samuelson υπό το πρίσμα της απόπειρας του να ενοποιήσει την οικονομική θεωρία ιδίως στο *Foundations of Economic Analysis* και στο εγχειρίδιό του *Economics*.

- 2011** «Ιωάννης Στεφ. Πεσμαζόγλου (1918-2003): Το πρώιμο έργο» στο Γ. Δονάτος, κ.α. (επιμ.: Μ. Ψαλιδόπουλος) *Ιωάννης Σ. Πεσμαζόγλου: Πανεπιστημιακός, ευρωπαϊστής, διαπραγματευτής*, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών: Ανοικτό Σεμινάριο Οικονομικής Ιστορίας, Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις, Αθήνα.

Η εργασία αυτή δημοσιεύτηκε στο πλαίσιο μια ημερίδας του UADPhilEcon στην Τράπεζα της Ελλάδος στη μνήμη του Γιάγκου Πεσμαζόγλου. Η εργασία αυτή εξετάζει το πρώιμο έργο του συγγραφέα και ιδιαίτερα τις δυο διδακτορικές του διατριβές στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Cambridge και τα εντάσσει στο πλαίσιο της οικονομικής θεωρίας της εποχής του.

- 2008** «Ανδρέας Μ. Ανδρεάδης: Οι ξενόγλωσσες δημοσιεύσεις» στο Γ. Δονάτος κ.α. *Ανδρέας Μ. Ανδρεάδης, ο πατριάρχης των δημόσιων οικονομικών*, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών: Ανοικτό Σεμινάριο Οικονομικής Ιστορίας, Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις, Αθήνα.

Η εργασία αυτή δημοσιεύθηκε στο πλαίσιο της έκδοσης των πρακτικών μιας ημερίδας του διδακτορικού προγράμματος σπουδών του Τμήματος για τον μεγάλο Έλληνα οικονομολόγο Ανδρέα Ανδρεάδη. Εξετάζει τον αντίκτυπο που είχαν οι δημοσιεύσεις του στην ξένη επιστημονική κοινότητα και διερευνά κριτικά το έργο του από μεθοδολογική κυρίως σκοπιά. Επισημαίνει την άρνηση του Ανδρεάδη να ασχοληθεί με την οικονομική θεωρία και την επιμονή του σε μία πρακτική αλλά α-θεωρητική ανάλυση οικονομικών φαινομένων και ιστορικών περιόδων.

- 2004** «Ο Paul Sweezy και η Θεωρία της Καπιταλιστικής Ανάπτυξης». Πρόλογος στη 12η ανατύπωση της ελληνικής έκδοσης του έργου του Paul M. Sweezy *Θεωρία της Καπιταλιστικής Ανάπτυξης: Αρχές της Μαρξιστικής Πολιτικής Οικονομίας*, Αθήνα: Gutenberg.

Ο πρόλογος αυτός γράφτηκε για τη νέα ανατύπωση με νέο υλικό του κλασικού έργου του Αμερικανού μαρξιστή Paul M. Sweezy μετά τον θάνατο του τελευταίου και αποτελεί μια πνευματική βιογραφία και ανάλυση της συνολικής του συνεισφοράς στην οικονομική επιστήμη. Εισάγει επίσης τον αναγνώστη στο συγκεκριμένο έργο το οποίο το τοποθετεί στο θεωρητικό και ιστορικό πλαίσιο των συζητήσεων για τον Μαρξισμό.

- 2002** «Ευελιξία στην αγορά εργασίας και ανεργία» στο Π. Γετίμης κ.α. (επιμ.), *ΕΡΓΑΣΙΑ 2002*, Αθήνα: Ινστιτούτο Αστικού Περιβάλλοντος και Ανθρώπινου Δυναμικού, Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Η δημοσίευση αυτή αποτελεί μία επέκταση και εμπλουτισμό με την νεώτερη έρευνα της μονογραφίας του 2000 και εμβαθύνει στην κριτική εξέταση της σχέσης ευελιξίας στην αγορά εργασίας και ανεργίας από μεθοδολογική σκοπιά.

Εισηγήσεις σε συνέδρια

2011 “The dissemination of Adam Smith’s ideas in Greece: A most peculiar metakenosis”. *15th Annual Conference of the European Society for the History of Economic Thought (ESHET)*, 19-22 Μαΐου, Bogazici University, Κωνσταντινούπολη. Θέμα συνεδρίου: “Competition, Innovation and Rivalry”

2009

- “Neoclassical Labour Economics: A critique from a History of Economic Thought Perspective”, *XIIIe Université d’été en histoire, philosophie et pensée économiques*, Association française d’histoire économique (AFHE), 31 Αυγούστου – 4 Σεπτεμβρίου, Πρώην μονή Αγ. Νικολάου, Πάου, Αργαλαστή, Πήλιο. Θέμα συνεδρίου: “Théories du travail: Histoire et enjeux politiques” οργανώθηκε από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Βόλος) και το PHARE, Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne (Paris, France) με την υποστήριξη της Association Charles Gide pour l’Étude de la Pensée Économique.
- “Aristotle, Marx & Böhm-Bawerk: Literature Surveys as System Builders”. *1ο Συνέδριο Επιστημονικής Εταιρείας Πολιτικής Οικονομίας & 11ο Συνέδριο Ελλήνων Ιστορικών Οικονομικής Σκέψης*, 19-20 Ιουνίου, Ρέθυμνο. Θέμα Συνεδρίου «Οικονομική Κρίση και Οικονομική Θεωρία» οργανώθηκε από το Πανεπιστήμιο Κρήτης.
- (με τον Μιχάλη Ψαλιδόπουλο) “The Spread of Economic Ideas and the Rise of Nationalism in the Balkans (1870-1920)”. *13th Annual Conference of the European Society for the History of Economic Thought (ESHET)*, 23-25 Απριλίου, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη. Θέμα συνεδρίου: “Technological Change and Economic Analysis” οργανώθηκε από τα Τμήματα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

2007

- “Mastiffs and Greyhounds: The history of the analytical treatment of genetic differences as explanations of inequality in personal incomes”. *11th Annual Conference of the European Society for the History of Economic Thought (ESHET)*, Louis Pasteur University, Strasbourg (Γαλλία), 5 – 7 Ιουλίου. Θέμα συνεδρίου: “Justice in Economic Thought” οργανώθηκε από το research laboratory *Bureau d’Economie Théorique et Appliquée (BETA)*, associated with the French National Centre for Scientific Research (CNRS).
- “Antipeponthos and Reciprocity: The concept of equivalent exchange from Aristotle to Turgot”. *Reciprocity: Theories and Facts*. University of Milano - Bicocca, Dept. of Economics, University of Cagliari, Dept. of Economics and Center for Inter-disciplinary Studies in Economics, Psychology and Social Sciences, 22-24 Φεβρουαρίου, Verbania, Maggiore Lake. Η εισήγηση δημοσιεύτηκε στο *International Review of Economics*.

Έχει επίσης συμμετάσχει με εισηγήσεις στα περισσότερα συνέδρια των Ελλήνων Ιστορικών Οικονομικής Σκέψης και ήταν στην οργανωτική επιτροπή τριών εξ αυτών (στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς, στο ΤΟΕ, ΕΚΠΑ και στο ΕΜΠ). Έχει υπάρξει discussant σε πολλά συνέδρια ιστορίας της οικονομικής σκέψης και οικονομικής θεωρίας και σε δύο διεθνή συνέδρια οικονομικής ιστορίας (“The Economic Develop-

ment of South-eastern Europe in the 19th century”, Μουσείο Χαρτονομισμάτων Ιονικής Τραπεζής Κέρκυρα, 9-10, Ιουνίου 2006 και “International Conference of Economic and Social History”, Ρέθυμνο, 10-13 Δεκεμβρίου 2008).

Επιμέλεια βιβλίων

2011 Επιστημονική Εταιρεία Πολιτικής Οικονομίας, *Οικονομική Κρίση και Ελλάδα*. Gutenberg.

Πρόκειται για συλλογικό τόμο της Επιστημονικής Εταιρείας Πολιτικής Οικονομίας με επιμελητές την Ανδριάννα Βλάχου, τον Νίκο Θεοχαράκη και το Δημήτρη Μυλωνάκη που περιέχει κυρίως τις επικαιροποιημένες εισηγήσεις των συγγραφέων σε δύο επιστημονικά συνέδρια της ΕΕΠΟ. Γράφουν μεταξύ άλλων οι Ben Fine, Jan Toporowski, Richard Wolff, Dimitri Papadimitriou, Κωστής Βαΐτσος, Βασίλης Δρουκόπουλος, Μανόλης Δρεττάκης, Θανάσης Μανιάτης, Γιώργος Αργείτης, Γιάννης Μηλιός.

2004 Ernesto Screpanti & Stefano Zamagni, *Ιστορία της Οικονομικής Σκέψης*, επίτομη έκδοση. (Προηγούμενη έκδοση: Α τόμος 2002, Β τόμος 2003), Αθήνα: τυπωθήτω-Γιώργος Δαρδανός. (Απρίλιος). σελ. 672.

Πρόκειται για εκτεταμένη επιμέλεια ενός δημοφιλούς εγχειριδίου ιστορίας της οικονομικής σκέψης που έχει εκδοθεί τρεις φορές στα ιταλικά και δύο στα αγγλικά. Ο επιμελητής συνέγραψε 800 υποσημειώσεις, διόρθωσε παροράματα και έγραψε πρόλογο και παραρτήματα. Οι συγγραφείς αναγνωρίζουν την συνεισφορά του στην τρίτη ιταλική και δεύτερη αγγλική έκδοση.

Πανεπιστημιακές Σημειώσεις

Ο υποψήφιος έχει συγγράψει σημειώσεις για τις παραδόσεις των μαθημάτων

- *Αρχές Οικονομικής Ανάλυσης I* (2006-9) (διαθέσιμες ηλεκτρονικά από την ιστοσελίδα του μαθήματος στο <http://www.econ.uoa.gr>).
- *Θεωρία Οικονομικής Μεγέθυνσης* (2006-9) (διαθέσιμες ηλεκτρονικά από <http://www.econ.uoa.gr/UA/files/2077176685..pdf>).
- *Growth and Cycles* (2004-9) (Solow, Ramsey, von Neumann and Goodwin models)

Δημοσιεύσεις σε μη επιστημονικά περιοδικά

2008 «Η αξία της εργασίας», *Cogito*, τεύχος 08, Μάιος, σσ. 42-44 (ειδικό τεύχος Φιλοσοφία και Οικονομικά)

Πρόκειται για συνεισφορά σε ειδικό τεύχος του φιλοσοφικού περιοδικού *cogito* για τη σχέση φιλοσοφίας και οικονομικών στο οποίο γράφουν Έλληνες πανεπιστημιακοί (εν οίς οι Βαρουφάκης, Κριμπάς, Παπανδρέου, Τσακαλώτος, Χατζής) και εξετάζει τον τρόπο με τον οποίον η πολιτική οικονομία από τους αρχαίους Έλληνες μέχρι τους νεοκλασικούς αντιμετωπίζει το ζήτημα της αξίας της εργασίας.

2000 «Πόσο δέσμοι έχουμε γίνει των μύθων που εμείς δημιουργήσαμε», *Κοινωνία Πολιτών*, τεύχος 4, άνοιξη.

Πρόκειται για έναν δημόσιο διάλογο με την Αντιγόνη Λυμπεράκη για τους λεγόμενους μύθους της παγκοσμιοποίησης. Το κείμενο είναι κατ' ουσία πολιτικό, αλλά χρησιμοποιεί επιστημονική τεκμηρίωση και μεθοδολογία για να απαντήσει σε τόσο συχνά διατυπωμένες προτάσεις οικονομικής πολιτικής.

Κριτής σε επιστημονικά περιοδικά

- *European Journal of the History of Economic Thought* (JEL Journal)
- *Forum for Social Economics* (JEL Journal)
- *Bulletin of Political Economy*
- *Βήμα των Κοινωνικών Επιστημών*

Επίβλεψη διδακτορικών διατριβών

Κύριος επόπτης: Λευτέρης Τσερκέζης, Άγγελος Βουλδής, Βλάσης Μισσός, (UADPhilEcon).

Τριμελής: Cecilia Escobar (UADPhilEcon)

Επταμελής: Ιωάννης Κατσελίδης (Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών).

Διακρίσεις

- 1ος στις εισαγωγικές εξετάσεις στην Οικονομική Δέσμη ανάμεσα σε 14.000 υποψηφίους (Μονάδες εισαγωγής 137/140).
- 1ος τιμητικός τίτλος υποτρόφου (ΙΚΥ) στα τέσσερα έτη των σπουδών (1974-8)
- “Outstanding performance”, M.Phil. (Cambridge)